

Den Genmanipulerede Nattergal

I Kina er kejseren en kineser. Kejseren af Kina elskede friske frugter og grøntsager. En dag kom der gesandte fra et andet land med meget store og smagfulde tomater, og kejseren, der ikke kendte tomater fra sit eget land, blev straks meget imponeret. I hans private køkkenhave blev der straks dyrket tomater, men gartnerne havde ingen erfaring i at binde dem op, så der kom ustandselig orm i dem. Der gik dog ikke lang tid før udsendinge fra et andet kontinent bragte nogle særprægede frø, hvorfra der voksede et stort antal tomater, store og ormfri. Hvis Kejseren havde haft lidt mere erfaring med den nye plante, havde han nok bemærket, at den ikke smagte af noget særligt, men han var begejstret for den pæne røde form og agtede ikke synderligt på smagen. Den oprindelige frugt bekymrede ham ikke mere, og den fik lov til at forfalde.

Kejseren var helt forrykt efter sine nye tomater, og der var ikke det måltid, hvor de manglede. Og hvad Kejseren higede efter blev snart den store mode i hans hovedstad. Der blev spist de nye, røde og absolut insektfrie tomater i stort mål, og ingen overgik Kejseren i hans appetit herpå. Desværre blev hans kræfter langsomt svækkede, og dagen kom, da han ikke kunne spise tomater mere. Der blev stille ved hoffet, og man begyndte at smigre sig ind hos den forventede efterfølger – en nevø, - mens man hurtigt glemte den syge Kejser. Denne kom sig imidlertid langsomt, uden at vide, at det hang sammen med at han ikke fik flere af de nymodens tomater. En dag stod han op, uden at hans tjenere, der alle flokkedes om nevøen, opdagede det. Fra sit soveværelse kunne han gå direkte ud i den kejserlige køkkenhave, hvor man for et år siden først havde plantet den underfulde nyskabelse. Bedet var forfærdeligt overvokset med ukrudt, men der var dog også en ny generation af tomater, og der var især en, som ormene endnu ikke havde angrebet og som var vokset stor og indbydende. Kejseren genopdagede sin gamle hang til den nymodens plante. Han tog den til munden og bed i den – hænderne blev helt våde af saften, men det bekymrede ham ikke. Pludselig indså han, at den nye kunstige tomat faktisk ikke havde smagt af noget, og han begyndte at mistænke, at det netop var den, der havde gjort ham syg.

Langsom kom der atter farve i kinderne – var det fra den røde tomat? Han tørrede hænderne af i sin slkeslåbrok, noget som kun kejsere kunne tillade sig. I det samme kom tjenerne ind for at se, om den gamle kejser nu var død, for nevøen ville gerne påbegynde sit reformspareprogram. Men Kejseren var nærmest genopstået og mødte dem alle med et spotsk "Godmorgen!" Og hermed var det slut på genmanipulerede planter i Kina – vi andre udenfor er jo ikke så heldige.